

Arrest

nr. 280 344 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE
Stanleystraat 62
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat I. SIMONE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, behorende tot de Ibo etnie en op 2 februari 1984 geboren te Aboh Mbaise (Imo State, Nigeria). U heeft heel uw leven in Aboh Mbaise gewoond. U heeft uw secundair onderwijs voltooid en werkte als zanger en DJ.

In 2000, werd u aangevallen door de Fulani Herdsmen toen u uw familie's boerderij wou beschermen van hun koeien.

Zowel u als uw vader waren lid van 'Indigenous People of Biafra' (IPOB). Uw vader was reeds lid van voor uw geboorte en u sinds 2013. U woonde één of tweemaal per maand vergaderingen bij. Verder, zong u op protesten, u was aanwezig op meer dan vijftien protesten, en betaalde een maandelijkse bijdrage.

Uw vader was taxichauffeur en landbouwer. Op 23 november 2016, was hij onderweg met passagiers. Hij werd tegengehouden door de politie. Uw vader zijn auto was geschilderd in de kleuren van Biafra. De politie vroeg hem waarom zijn auto deze kleuren had, waarop uw vader antwoordde dat het de kleuren van zijn land waren. De politie heeft vervolgens uw vader gedood. U werd hiervan telefonisch op de hoogte gebracht. Toen u arriveerde op de plaats, vertelden de passagiers van uw vader wat er was gebeurd. Het lichaam van uw vader was reeds weggehaald. U ging daarop naar het politiebureau om zijn lichaam te halen. De politie zei dat ze uw vader naar het ziekenhuis hadden gebracht, maar ze wilden niet zeggen naar welk ziekenhuis. U, en anderen aanwezigen, werden boos. De politie zei dat u zich moest beheersen, of dat ze u anders zouden vermoorden zoals ze uw vader hadden vermoord. Er ontstond een schermutseling, waarbij een agent gewond raakte. U ging terug naar uw moeder. Zij zei dat u Nigeria moest verlaten voor een ander Afrikaans land tot de situatie wat bekoeld was. Die nacht waren verscheidene arrestaties, omwille van de gewonde politiemann. U besloot dus om onmiddellijk, op 24 november 2016, te vertrekken.

U reisde, via Togo en Niger, naar Libië. Op deze route werd u ontvoerd. U moest vier maanden in een carwash werken. Erna, hebben uw ontvoerders u op een boot gezet naar Italië. Begin 2017 kwam u aan in Italië, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Vervolgens reisde u verder naar Duitsland, waar u ook een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 8 of 9 september 2019, kwam u het Belgische Rijk binnen. Op 16 september 2019, diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische instanties.

U heeft een partner S.G. en een zoon R.. Beide verblijven in Duitsland.

U legt volgend document neer ter staving van uw relaas: (1) een foto van de aanval in 2000 (kopie; per mail d.d. 04/04/2022).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen door de Nigeriaanse politie omwille van uw IPOB-lidmaatschap (Indigenous People of Biafra). Zij zouden ook uw vader hebben vermoord, omwille van zijn IPOBlidmaatschap en de kleuren waarin zijn auto was geschilderd. Toen u hierover vragen stelde, hebben ze u bedreigd. Daarnaast, vreest u ook de Fulani Herdsman (notities van het persoonlijk onderhoud, hierna NPO, p. 22-23). U bent er echter niet in geslaagd om tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS te overtuigen van desbetreffende vrees.

Vooreerst, merkt het CGVS op dat u **noch op de hoogte blijkt te zijn, noch interesse vertoont in de actualiteit van uw beweerde vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst.** U verklaart dat als gevolg van de schermutseling, waarbij een politieagent gewond raakte, er verscheidene arrestaties plaatsvonden. Uw moeder stelde hierop dat u beter het land kon verlaten. Het plan (van uw moeder en uzelf) was dat u naar een ander Afrikaans land zou gaan tot de situatie was afgekoeld. Erna zou u terugkeren naar Nigeria (NPO, p. 20-21, 38-39). Gezien dit jullie plan was, zou u logischerwijs spontaan moeten kunnen vertellen over de actualiteit – de huidige stand – van uw vrees. U blijkt echter allesbehalve op de hoogte. U stelt tweemaal per maand contact te hebben met uw moeder.

Gevraagd of jullie over uw problemen praten, stelt u dat u er elke keer over praat. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wat er dan wordt gezegd, blijft u bij vage en algemene antwoorden (NPO, p. 11-13). Ook met uw zussen heeft u contact, maar u praat met hen niet over uw problemen (NPO, p. 13-14). Verder stelt u ook met verscheidene vrienden in Nigeria te communiceren, maar ook hiermee praat u niet over uw problemen (NPO, p. 15). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u concrete aanwijzingen heeft dat ze u nog steeds zouden zoeken, antwoordt u: "ik heb geen bewijs bij mij. Niemand weet waar ik ben, enkel mijn moeder en zussen. Ik wil niet dat ze weten waar ik ben. Ze willen weten waar ik ben." De vraag wordt hierop herhaald en u wordt erop gewezen dat de gebeurtenissen al dateren van meer dan vijf jaar geleden: "als ik dat wil weten, moet ik de zaak opnieuw starten. Ik moet mezelf er terug mee inladen. Ze proberen te onderzoeken. Ze hebben mensen gearresteerd. Ze zochten mensen. Op het moment zelf, weet ik niet of ze me nog zoeken" (NPO, p. 38). Ook verder stelt u nogmaals, wanneer gevraagd of de politie u nu nog zoekt, "ze weten niet dat ik hier ben, dus de politie wil niet over de zaak praten. Mijn moeder is niet klaar om naar de politie te gaan, want iedereen is bang" (NPO, p. 40).

Niet enkel over de actualiteit van uw vrees, maar ook over de aanleiding van uw vertrek zelf, bent u bijzonder vaag. Gevraagd wie de politie agent verwondde, stelt u dat het niet enkel u zelf was, maar ook uw vrienden en familie waren daar (NPO, p. 39). Gevraagd hoe de agent verwond raakte en meermaals gevraagd te vertellen wat er exact gebeurde, komt u niet verder dan te verklaren dat jullie een probleem hadden, herrie maakten en de politieagent gewond raakte. Gevraagd of u hem heeft geslagen stelt u dat het niet alleen uzelf was, maar ook uw vrienden. Gevraagd wie de politieman dan heeft geslagen stelt u vaagweg 'veel mensen waren daar'. (NPO, p. 39.) U slaagt er in het geheel niet in te concretiseren hoe en door wie de politieman gewond geraakt is, ook al beweert u er zelf bij betrokken te zijn geweest. Nochtans zou men verwachten dat u over de kern van uw relaas, de aanleiding van uw vertrek, gedetailleerde, concrete en doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen. De vaststelling dat het bovendien uw vrienden en familie waren die betrokken waren bij het incident waarbij de politieagent verwond raakte, in combinatie met uw verklaring dat er mensen werden opgesloten en mensen werden vermoord en dat iedereen die vragen stelde vermoord werd (NPO, p. 39, 40), versterkt nog de onaannemelijkheid van uw vage verklaringen over de actualiteit van uw problemen. Het was immers, zoals hierboven reeds beschreven het plan dat u zou terugkeren nadat de situatie bekoelde. Men zou dan ook verwachten dat u zich in detail op de hoogte hield van het wedervaren van de betrokkenen (uw vrienden en familie) en dat u spontaan en in details toelicht hoe het hen sinds uw vertrek is vergaan, zeker gezien de uitgebreide contacten die u nog heeft met uw moeder en uw eerdere verklaringen dat jullie over uw problemen praten en dat zij 'alles weet' (NPO, p. 11-13). In plaats daarvan, gevraagd wat er gebeurd is met de personen die betrokken waren bij het incident, verklaart u vaagweg dat sommigen in de gevangenis werden gezet en sommigen vermoord werden, dat er sommige wegwamen, maar dat u niet weet wat er met degene die wegwamen gebeurde aangezien u geen contact heeft met hen. Zeker over de personen die wegwamen zou u zich geïnformeerd moeten hebben, aangezien u één van hen bent en u zo te weten kon komen of zij na het incident (en tot op heden) nog gezocht werden. **Het feit dat u zich niet informeerde en niet stelt te weten of ze u nog zoeken, is dan ook een tegenindicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen. Uw gebrek aan betrokkenheid is niet verenigbaar met uw bewering uw land te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging en hierdoor vandaag niet te kunnen terugkeren.**

Uw antwoorden met betrekking tot **uw huidige contacten in Nigeria**, veranderen ook naargelang de vraagstelling. Gevraagd of u met nog andere mensen (buiten degene die reeds werden vernoemd) contact heeft in Nigeria, stelt u: "nee. Mijn moeder zei dat ik geen communicatie mocht hebben." – Wanneer er ter bevestiging gevraagd wordt of u dus ook geen contact op sociale media heeft gehad, stelt u nu dat u wel Facebook vrienden heeft, maar geen personen die u goed kennen. De Protection Officer stelt daarop dat u dus weldegelijk contact heeft met mensen in Nigeria, waarop u bevestigend antwoordt en stelt dat jullie weliswaar niet over uw problemen praten (NPO, p. 15). Er dient opgemerkt te worden dat dit niet de gestelde vraag was – of u over uw problemen praatte.

Betreft uw persoonlijke situatie, kunnen er ook verscheidene tegenstrijdigheden opgemerkt worden. Bij DVZ, verklaarde u dat uw moeder nog steeds op hetzelfde adres in Aboh Mbaise woonde (Verklaring DVZ d.d. 24/09/2019, hierna DVZ-V, p. 6). Voor het CGVS, stelt u aanvankelijk dat uw moeder na de dood van uw vader naar Owerri (Imo State) is gaan wonen, naar uw zus. U bent hiervan op de hoogte sinds 2017 (NPO, p. 9-10), dus voor uw DVZ interview. Bijkomend, waar u dus aanvankelijk verklaart dat uw zussen in Owerri wonen (NPO, p. 4, 9), stelt u later dat uw zussen in Port Hartcourt wonen ("Port in River State") (NPO, p. 13). Verder, bij DVZ, verklaarde u wettelijk gehuwd te zijn geweest met B.N. van 14/11/2009 tot 24/11/2016. Zij zou overleden zijn in 2016.

Op het CGVS, wanneer gevraagd of u gehuwd bent of een partner heeft, verklaart u inderdaad een partner te hebben: S.G. woonachtig in Duitsland. Gevraagd of u ooit gehuwd bent geweest – er werd expliciet bij gezegd dat dit niet noodzakelijk met S. hoefde te zijn – antwoordt u 'nee.' Gevraagd naar andere significante relaties, antwoordt u opnieuw 'nee' (NPO, p. 14). U werd geconfronteerd met bovenstaande DVZ verklaringen, waarop u stelt dat jullie niet getrouwd waren, dat ze enkel uw vriendin was. Gevraagd waarom u daarvoor niets over haar heeft gezegd, stelt u dat jullie vroeger een relatie hadden maar nu niet meer, én dat jullie enkel samenwoonden en niet getrouwd waren. Verder stelt u dat ze nog in leven is (NPO, p. 41). Het is zeer opmerkelijk dat u, wanneer er expliciet gevraagd wordt naar andere significante relaties, nalaat over een partner te vertellen waar u zeven jaar een relatie mee had én mee heeft samengewoond. Bijkomend, is het ook opmerkelijk dat u bij DVZ verklaarde dat zij was overleden op de dag die u later aanwijst als uw vertrekdatum. Tot slot, verklaarde u bij DVZ, gevraagd naar uw werk, dat u zanger was alsook een handel had in auto-onderdelen voor zeven jaar (DVZ-V, p. 6). Op het CGVS, stelt u dat uw beroep DJ en zanger was en dat u nooit iets anders heeft gedaan (NPO, p. 6). **Deze vele tegenstrijdigheden ondermijnen reeds bij voorbaat uw algemene geloofwaardigheid.** Wat betreft de opmerking van uw advocaat dat er vaak fouten gebeuren in het DVZ interview (NPO, 42), kan worden gesteld dat het hier niet gaat om een vergetelheid of onnauwkeurigheid bij DVZ, maar om verschillende zaken die u bij DVZ op geheel andere wijze vermeldde en waarover u bovendien voor het CGVS ook geen éénduidige verklaringen aflegt. Bovendien vormt dit geen verschoning voor de vaststelling dat u voor het CGVS hebt nagelaten om uw partner B. te vermelden.

Met betrekking tot uw eigen lidmaatschap van IPOB en uw kennis over deze organisatie, kan het volgende worden opgemerkt.

De informatie waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier, stelt dat in de periode van 2012 tot 2014 de onafhankelijkheidsorganisatie Indigenous People of Biafra (IPOB) is voortgekomen uit de Movement for the Actualization of the Sovereign State of Biafra (MASSOB), een andere Biafraanse onafhankelijkheidsgroep. Tegenwoordig is IPOB actiever dan MASSOB. De activiteiten van IPOB omvatten het verspreiden van flyers, bewustmaking van de bevolking, marsen en andere bijeenkomsten. Ondanks het feit dat de acties van IPOB grotendeels gewelddoos waren/zijn, werd de beweging in september 2017 door de Nigeriaanse regering verboden als een terroristische organisatie. Op basis van het verbod, werden alle IPOB-activiteiten illegaal verklaard en kunnen ze leiden tot arrestatie en vervolging. De Nigeriaanse autoriteiten hebben de neiging om op IPOB-bijeenkomsten en -demonstraties te reageren, onder meer, door middel van willekeurige arrestaties, buitengerechtelijke executies, pesterijen, discriminatie, enz. Het steunen van separatistische bewegingen, onder meer, door het tonen van Biafra-symbolen zoals vlaggen en andere insignes kan naar verluidt leiden tot arrestatie en mishandeling.

Wanneer u aan het begin van uw onderhoud op het CGVS wordt gevraagd naar wat u deed wanneer u niet moest werken, antwoordt u dat er in Afrika geen vrije tijd is, dat er altijd wordt gewerkt. Gevraagd of u hobby's heeft, antwoordt u 'voetbal.' Gevraagd of er nog iets anders is dat u deed, antwoordt u vaagweg 'met vrienden samen zijn en bezig zijn met muziek' (NPO, p. 6). Pas nadat u gevraagd werd uit te leggen waarom u uw land heeft verlaten, brengt u uw eigen IPOB-lidmaatschap aan (NPO, p. 22). U stelt dat u aan vergaderingen deelnam (één of twee keer per maand), zong op IPOB-protesten (u heeft aan meer dan 15 protesten deelgenomen) en maandelijks lidgeld betaalde (NPO, p. 25-27). **Gezien deze uiteenlopende activiteiten voor IPOB, kan er niet worden ingezien waarom u hierover niets heeft vermeld wanneer gevraagd naar wat u deed wanneer u niet moest werken.**

Betreffende de vergaderingen waaraan u deelnam, verklaart u dat u elke maand naar een vergadering ging, soms twee keer in de maand (NPO, p. 25). Later, nogmaals gevraagd naar deze vergaderingen, stelt u nu dat, qua frequentie, het minstens tweemaal in de maand vergadering was, namelijk in het begin en op het einde van de maand (NPO, p. 26). U verklaart dat deze vergaderingen gaan over: "hoe we geld kunnen verkrijgen om verder te gaan, hoe we meer veiligheid kunnen hebben, hoe kunnen we onze moeders helpen. Mensen gaan niet meer naar de boerderij. Er zijn mensen die niet meer naar de boerderij kunnen gaan en dan kunnen ze niet eten. Hoe kunnen we hun helpen." Gevraagd of er nog iets anders wordt besproken, antwoordt u 'nee' (NPO, p. 26). Daar er vanuit IPOB een belangrijke tegenkanting is ten op zichte van de Fulani Herdsmen – bijvoorbeeld, in maart 2016, brachten MASSOB en IPOB samen een verklaring naar buiten waarin ze stelden dat alle Fulani Herdsmen naar het noorden van Nigeria moesten terugtrekken gezien 'hun veiligheid niet langer kon worden gegarandeerd' – is het hoogst onwaarschijnlijk dat IPOB, een beweging die een onafhankelijk Biafra nastreeft, dit centrale thema niet zou bespreken op vergaderingen (zie landeninformatie). Bovendien, verklaart u verder ook omtrent de IPOB-vergaderingen: "het is niet dat we het verbergen"

(NPO, p. 27). Een opmerkelijke uitspraak gezien u later stelt, gevraagd naar het officiële standpunt van de Nigeriaanse overheid ten opzichte van IPOB, "ze willen niet luisteren. De politie gebruikt wapens om ons neer te schieten. Ze hebben ons, zovelen, doodgeschoten. Ze vermoorden ons. Ze schieten ons neer in de markt. Ze willen niet luisteren. Ze proberen ons te kalmeren" (NPO, p. 34). **Uw inconsistenties met betrekking tot de frequentie van de vergaderingen, alsook uw weinig waarschijnlijke beweringen omtrent de vergaderingen, laten toe ernstige vraagtekens te plaatsen bij uw beweerde IPOB-lidmaatschap.**

Verder, stelt u dat u zong op protesten, dit was uw taak bij IPOB (NPO, p. 25). U verklaart dat u naar meer dan vijftien protesten ging (NPO, p. 27). Het laatste protest dat u bijwoonde, was op 2 februari 2015 op Douglas Road in Owerri. Hierop zouden 40-50 mensen aanwezig zijn geweest. Ondanks dat er blokkades werden geplaatst, ging de manifestatie door. Er vonden geen arrestaties plaats (NPO, p. 27-28). **Er werd echter niets teruggevonden in de media of mensenrechtenrapporten over deze manifestatie.** U stelt ook vele malen aanwezig te zijn geweest op protesten waar arrestaties plaatsvonden. Gevraagd naar een voorbeeld, verklaart u aanwezig te zijn geweest op een IPOB-protest in december 2015 op Imbeca Road in Owerri (NPO, p. 29). Gevraagd naar doden, antwoordt u: "veel, want ze schoten direct, veel doden, veel gewonden." Gevraagd naar hoeveel concreet, antwoordt u elf of twaalf doden en zeker zes of zeven gewonden (NPO, p. 29-30). Dit voorbeeld is an sich al opmerkelijk gezien u eerder verklaarde dat uw laatste deelname aan een protest op 2 februari 2015 was en u nu een voorbeeld aanhaalt van december 2015, elf maanden na uw zogezegde laatste protest. **Daarnaast is er ook over deze manifestatie niets terug te vinden in de media of mensenrechtenrapporten. Nochtans wordt er doorgaans weldegelijk bericht over dit soort manifestaties en incidenten.** Zo bracht Amnesty International in 2016 een rapport uit waarin het verscheidene incidenten besprak waarbij de Nigeriaanse veiligheidsdiensten IPOB-leden en sympathisanten hadden gearresteerd, verwond en/of vermoord. Bijvoorbeeld, op 2 december 2015, werden er minstens zes personen vermoord en twaalf verwond bij een IPOB-manifestatie in Onitsha. Later diezelfde maand, op 17 december 2015, ook in Onitsha, werden er vijf personen vermoord en minstens twintig verwond bij een spontaan IPOB-protest/viering naar aanleiding van Kanu's borg. Op 9 februari 2016, werden er in Aba, ongeveer, tien personen vermoord en een dertigtal verwond tijdens een door IPOB georganiseerde bijeenkomst. Over deze verscheidene incidenten werd ook bericht in de media. Er werd zelfs een artikel teruggevonden over een IPOB-incident waarbij 'slechts' één persoon stierf (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier). **Het is bijgevolg weinig waarschijnlijk dat over een IPOBprotest waarbij zeker elf of twaalf personen werden vermoord en zes of zeven verwond, niets kan worden teruggevonden in de media of mensenrechtenrapporten.**

Verder blijkt u slechts summier op de hoogte van het wedervaren van jullie leider, Nnamdi Kanu, na uw eigen vertrek uit Nigeria. U verklaart dat Kanu vorig jaar uit Kenya werd ontvoerd en momenteel in de gevangenis in Nigeria verblijft. U stelt dat hij beschuldigd wordt van terrorisme. (NPO, p. 32.) Gevraagd of dit de eerste keer was dat hij werd gearresteerd, antwoordt u 'nee' en stelt dat hij reeds eerder in september 2017 werd gearresteerd op de luchthaven. Hij zou na deze arrestatie voor de rechtbank zijn gekomen en vrijgelaten (nog steeds in 2017). U kan noch de datum, noch de maand geven van zijn vrijlating, doch specificeert dat het in 2017 was. (NPO, p. 33.) Dit is echter niet in lijn met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, dewelke stelt dat Kanu werd gearresteerd in oktober 2015. Hij werd vervolgens op borg vrijgelaten in april 2017. In september 2017, het moment waarop hij volgens u zou gearresteerd zijn, bleek hij te zijn verdwenen nadat het Nigeriaans leger zijn huis had leeggehaald (zie landeninformatie in de blauwe map van het administratief dossier). Gevraagd naar hoeveel tijd er tussen zijn arrestatie en vrijlating zat, verklaart u opnieuw: "hij werd gearresteerd in 2017 en vrijgelaten in 2017." Om meteen daarna en in tegenstelling te verklaren: "Hij zat twee jaar vast. Hij werd in 2015 gearresteerd en dan in 2017 vrijgelaten." U stelt vervolgens dat hij in september 2015 werd gearresteerd en ergens in 2017 werd vrijgelaten. Nadat u dus meermaals verklaart dat hij werd gearresteerd in 2017, past u plots uw verklaringen aan naar 2015 – nog steeds de verkeerde maand. Het mag uit bovenstaande passages duidelijk zijn dat u slechts summier op de hoogte bent van het wedervaren van jullie leider, wat uw beweerde betrokkenheid bij zijn organisatie verder ondermijnt.

Uw beweerd lidmaatschap wordt nog verder ondermijnd door uw onwetendheid omtrent andere organisaties die een onafhankelijk Biafra nastreven. U wordt gevraagd of er naast IPOB nog andere partijen, bewegingen of organisaties zijn die streven voor een onafhankelijk Biafra, waarop u antwoordt: "alleen IPOB ken ik." Wanneer MASSOB wordt gesuggereerd door de Protection Officer, stelt u dat deze organisatie niet meer bestaat.

*U verklaart dat deze van begin tot eind jaren 90 heeft bestaan. U haalt aan dat MASSOB smeergeld zou hebben aangenomen en met de overheid had samengewerkt. U weet verder niet waarvoor het acroniem MASSOB staat en stelt niet op de naam van de leider te kunnen komen (NPO, p. 34-35). Deze verklaringen blijken echter niet in lijn met de objectieve informatie. MASSOB, Movement for the Actualization of the Sovereign State of Biafra, is in de late jaren 90 ontstaan. Het streeft, net zoals IPOB, voor de onafhankelijkheid van Biafra. De leider van MASSOB, Ralph Uwazuruike, werd verschillende keren door de autoriteiten opgepakt. Zijn populariteit daalde nadat er geruchten waren dat hij te nauwe banden onderhield met de regering en dat hij 'verraad pleegde' tegen de onafhankelijkheid van Biafra. Waar MASSOB tegenwoordig een minder prominente rol speelt, bestaat de organisatie weldegelijk nog (soms onder de naam: 'Biafra Independent Movement'). Bijvoorbeeld, op 5 mei 2022, bracht MASSOB nog een verklaring naar buiten waarin ze stelde dat de huidige Nigeriaanse president Buhari de opkomst van een president van de Igbo afkomst bij de algemene verkiezingen van 2023 moet vergemakkelijken en verzekeren (zie administratief dossier). Verder, wanneer de Protection Officer 'BZM' suggereert, antwoordt u: "Nee, die ken ik niet. Ze vormen een organisatie om ons te stoppen. Ze willen ons vernietigen." Wanneer de Protection Officer BZM voluit geeft, namelijk 'Biafra Zionest Movement,' antwoordt u opnieuw: "ze bestaan niet. Er zijn veel organisaties die met Nigeria samenwerken." Gevraagd of BZM dan samenwerkt met de Nigeriaanse overheid, antwoordt u 'ja' (NPO, p. 35). Ook hier blijken uw verklaringen niet in lijn met de landeninformatie. BZM, Biafra Zionest Movement, is namelijk weldegelijk een andere Biafraanse onafhankelijkheidsbeweging, ontstaan in 2010 (zie landeninformatie). **Aangezien u zelf verklaart één of tweemaal per maand IPOB-vergaderingen bij te wonen, alsook op meer dan vijftien protesten aanwezig was, kan er van u verwacht worden dat u toch iets meer (én correcte) kennis heeft over de Biafra strijd.***

Tot slot, en niet in het minst, legt u wisselende verklaringen af over het ontstaan van IPOB, over de start van u en uw vaders lidmaatschap van IPOB, verklaringen die bovendien tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt.

U blijkt noch consistent, noch geloofwaardig te kunnen situeren wanneer u lid bent geworden. Waar u bij DVZ verklaarde sinds 2015 lid te zijn (CGVS-V, p. 2), stelt u op het CGVS plotseling reeds in december 2013 te zijn toegetreden (NPO, p. 23-24). Gevraagd naar de aanleiding van uw lidmaatschap, stelt u: "vader zei al lang dat ik lid moest worden. Hij was al lang lid en dan vroeg hij waarom ik niet toetrad. Wanneer ik jong was, wou vader altijd dat ik lid werd. Hij vroeg waarom ik geen lid wou worden" (NPO, p. 24). Echter, gezien IPOB pas ontstaan is tussen 2012 en 2014, zijn deze verklaringen compleet ongeloofwaardig. Ten tijde van het ontstaan van IPOB zou u immers al (bijna) dertig jaar oud zijn geweest, gezien u geboren bent in 1984. Beide vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw aansluiting bij IPOB sterk aan.

Daarnaast, is ook uw vaders' lidmaatschap geenszins geloofwaardig. Gevraagd wanneer hij lid is geworden, stelt u dit niet te weten maar dat het wel al lang is. Gevraagd of het van voor uw geboorte is, antwoordt u 'ja.' (NPO, p. 24). Echter, later in het interview, stelt u plotseling dat IPOB is gestart in 1990 (NPO, p. 30), hetgeen dus na uw geboorte (d.d. 1984) is. Op nog een ander punt in het interview, verklaart u dat MASSOB bestond van begin jaren 90 tot 1999 en dat hierna IPOB kwam (NPO, p. 35). Niet alleen bent u dus onderling tegenstrijdig in uw verklaringen, deze verklaringen zijn ook strijdig met bovenstaande objectieve landeninformatie. Deze vaststellingen maken dat er ook maar weinig geloof kan worden gehecht aan uw vader zijn IPOB-aansluiting, wat uw eigen lidmaatschap enkel verder ondermijnt. Immers, u legt zelf een duidelijke link legt tussen uw eigen lidmaatschap en dat van uw vader: u verklaart dat hij reeds lang lid was van IPOB, en u ook al lang aanspoorde om ook lid te worden (NPO, p. 24).

Deze vaststellingen ondermijnen het beweerde IPOB-lidmaatschap van zowel u als uw vader volledig. Bijgevolg kan er evenmin worden aangenomen dat uw vader in 2016 werd vermoord omwille van de vrijheidsstrijd, zoals u verklaart (NPO, p 22), noch dat u omwille van uw eigen lidmaatschap en de moord op uw vader niet kan terugkeren naar Nigeria (NPO, p 20-22).

Ten overvloede was u bij DVZ over het incident waarbij uw vader omkwam al weinig consistent. Bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), verklaarde u eerst: "ik heb mijn land verlaten omdat mijn vader is vermoord door de Fulani Herdsmen." Vlak daarna verklaarde u echter: "de politie nam hun wapen en schoot hem dood" (Vragenlijst CGVS d.d. 18/09/2020, hierna CGVS-V, p. 3).

Betreffende de door u aangehaalde vrees ten opzichte van de Fulani Herdsmen, dienen volgende opmerkingen gemaakt te worden.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er zich in bepaalde regio's in Nigeria, meer bepaald in de zeer uitgestrekte geografische zone Middle Belt, sinds een twintigtal jaar inderdaad conflicten voordoen tussen nomadische veehouders (Fulani herders) en sedentaire landbouwers, waarbij het aantal van deze conflicten de laatste jaren is gestegen. Ook de mate van geweld, onder andere gebaseerd op religieuze en etnische verschillen, en het aantal incidenten met veel slachtoffers zijn nieuwe factoren in deze conflicten. Ondanks uw beweringen dat de problemen met de Fulani Herdsmen overal zijn en dat ze het land willen overnemen (NPO, p. 37), stelt de objectieve informatie dat **de ernst, omvang en impact van deze conflicten regionaal verschilt en niet alle inwoners van de Middle Belt in gelijke mate treft, én dat het in nog mindere mate voorkomt ten zuiden van de regio Middle Belt, zoals Imo State, de staat waarvan u verklaarde afkomstig te zijn.** Bijvoorbeeld, tussen 1 januari 2016 en 27 maart 2017, rapporteerde Nigeria Watch één dodelijk slachtoffer in Aboh Mbaisse. **Het CGVS is zich bewust van de precare situatie die deze conflicten kunnen teweegbrengen, maar benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel moet worden onderzocht en beoordeeld.** Gevraagd of u persoonlijk bent betrokken in het conflict – aangevallen – antwoordt u: "Ja, ja, veel. Ze hebben mijn vader ook aangevallen." Wanneer er wordt doorgevraagd, blijkt u slechts éénmaal het slachtoffer van een aanval te zijn geweest, in 2000. Geconfronteerd met het feit dat het aangehaalde incident uit 2000 dateert en gevraagd of dit een reden vormt dat u vandaag niet zou kunnen terugkeren naar Nigeria, antwoordt u: "Ik ben niet weggegaan omwille van de Fulani Herdsmen, maar omwille van de dood van mijn vader enz." Gevraagd of het dan niet de Fulani Herdsmen zijn die u vreest bij terugkeer, antwoordt u bevestigend en stelt dat het de problemen omtrent de dood van uw vader zijn die u vreest (NPO, p. 37). **Bijgevolg dient er te worden geconcludeerd dat u geen vrees tegenover de Fulani Herdsmen aannemelijk heeft kunnen maken in geval van een terugkeer naar Nigeria .**

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er **voor burgers in de deelstaat Imo, waarvan u afkomstig bent, actueel geen reëel risico bestaat** om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Imo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen – zowel betreffende het IPOB-lidmaatschap van uw vader als de omstandigheden van zijn dood, uw eigen IPOB-lidmaatschap, de Fulani Herdsmen, en andere tegenstrijdigheden – maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg ondersteunen.

Betreffende uw identiteitsdocumenten, dienen doch volgende opmerkingen gemaakt te worden. U verklaarde tweemaal bij Dienst Vreemdelingenzaken dat u uw paspoort achterliet in Nigeria (DVZ-V, p. 10; bijlage identiteitsdocumenten). In tegenstelling, verklaart u op het CGVS dat uw paspoort werd gestolen in Libië (NPO, p. 19). Verder, verklaart u ook een identiteitskaart en rijbewijs te hebben (DVZ-V, p. 11; NPO, p. 19), maar ondanks uw beweringen op het CGVS dat u deze reeds toonde op DVZ (NPO, p. 19-20), blijkt dit niet het geval te zijn (DVZ-V, p. 10; ontvangstbewijs documenten).

Betreffende uw reisweg, kunnen ook volgende bemerkingen gemaakt worden. Voor DVZ, verklaarde u in Sabha (Libië) te zijn ontvoerd, maar voor het CGVS stelt u in Niger te zijn ontvoerd (NPO, p. 15). Verder waar u bij DVZ verklaarde één of twee weken in een carwash in Tripoli te hebben gewerkt om vervolgens verder te reizen (DVZV, p. 11-12), verklaart u op het CGVS dat u door uw ontvoerders in de carwash aan het werk werd gezet voor vier maanden om 'uw schuld' af te betalen (NPO, p. 15-16). Verder, waar u verklaart dat u in september 2018 van Italië naar Duitsland reisde (NPO, p. 17), kan worden opgemerkt dat dit tegenstrijdig is met de objectieve gegevens uit uw administratief dossier: een Eurodac-hit in Duitsland op 20/12/2017.

Betreffende de foto die u overmaakte aan het CGVS, via uw advocaat per mail d.d. 04/04/2022 (zie administratief dossier), deze doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Het betreft louter een foto van u met een gebroken arm. Deze foto vormt geen bewijs van wat de oorzaak was van deze verwondingen, noch van een eventuele vrees bij terugkeer naar Nigeria. Bovendien heeft u tijdens uw onderhoud ook geen melding gemaakt van een ziekenhuisopname als gevolg van deze aanval of dat u hierbij een breuk aan uw arm zou hebben opgelopen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 18 mei 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

*“- Schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen,
- schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel, samenwerkingsplicht
- schending van artikel 4 van Richtlijn 2004/83.0”.*

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“[...]”

2.2.1. Wat betreft de actualiteit van de vrees en de aanleiding van het vertrek

Het CGVS neemt het verzoekende partij kwalijk dat hij niet in concreet kan vertellen wie de politieagent heeft geslagen en wat er in concreto zich heeft afgespeeld.

Dit kan verzoekende partij evenwel niet kwalijk worden genomen.

Verzoekende partij heeft verklaard wat hij zich nog herinnerde.

Het CGVS gaat voorbij aan de specifieke situatie. Vele mensen waren aanwezig tijdens het incident. Wie juist wat gedaan heeft, is dan ook moeilijk in concrete te verklaren.

Daarnaast neemt het CGVS het verzoekende partij kwalijk voornamelijk dat hij niet weet wat er met de mensen is gebeurd die hebben kunnen vluchten.

Zoals verzoekende partij ook heeft verklaard, weet hij dit niet omdat hij ook met deze mensen geen contacten heeft.

Wat hij niet weet, kan hij dan ook niet verklaren.

De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.

2.2.2. Wat betreft de zogenaamde tegenstrijdigheden: de huidige contacten in Nigeria en de persoonlijke situatie

Het CGVS motiveerde de beslissing onder andere als volgt: [...]

Het CGVS is van oordeel dat de antwoorden tijdens het persoonlijk onderhoud tegenstrijdigheden zouden bevatten.

Een bepaalde vraag kan evenwel op verschillende manieren worden geïnterpreteerd als deze niet voldoende duidelijk wordt gesteld.

Zo maakte de vraag geen onderscheid tussen “het hebben van contacten” waaronder verzoekende partij mondelinge communicatie en contacten over de problemen heeft verstaan en “het hebben van contacten via facebook of via sociale media”.

Er is aldus geen tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoekende partij.

Daarnaast is het CGVS van oordeel dat er tegenstrijdigheden aanwezig zijn tussen de verklaringen van verzoekende partij op DVZ en later op het CGVS.

Verzoekende partij kan de genoteerde verklaring op DVZ niet meteen verklaren en volgt dan ook de mening van de raadsman tijdens het persoonlijk onderhoud die stelde dat er regelmatig fouten worden gemaakt bij DVZ bij het noteren van de verklaringen.

Verzoekende partij kan enkel maar verduidelijken, zoals hij ook heeft gedaan tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat:

- hij DJ en zanger was en geen ander beroep heeft uitgeoefend,*
- zijn moeder na de dood van zijn vader bij zijn zus is gaan wonen,*
- zijn partner S.G. is en zij woonachtig is in Duitsland,*
- hij inderdaad een relatie heeft gehad met B.N. doch niet met deze is getrouwd en zij zo ver hij hiervan op de hoogte is nog in leven is; deze relatie was voor hem op het moment van de vraagstelling geen significante relatie meer, waardoor deze ook in eerste instantie niet werd vernoemd.*

De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.

2.2.3. Wat betreft het eigen lidmaatschap van IPOB en zijn kennis over deze organisatie

Ook hier gaat het CGVS opnieuw voorbij aan de mogelijkheid dat verzoekende partij een vraag anders interpreteert dan hetgeen de PO onder de vraag heeft begrepen.

Naar wat u deed als u niet moest werken, heeft verzoekende partij begrepen dat het een vraag was naar zijn hobby's wat hij dan ook heeft geantwoord.

Het CGVS mag hiervoor ook oog hebben.

De verzoekende partij maakt logischerwijze een onderscheid tussen zijn werk, zijn hobby's en zijn problemen en de activiteiten voor IPOB die aan de basis hiervan liggen.

Ook wat betreft de vragen naar de frequentie kunnen vragen anders worden geïnterpreteerd.

Er is een verschil als de verzoekende partij begrijpt hoeveel keer hij participeerde aan de vergaderingen per maand en hoeveel keer er vergaderingen waren per maand.

Daarnaast stelt het CGVS dat er vanuit het IPOB een belangrijke tegenkanting was ten op zichte van de Fulani Herdsmen en verwijst naar een specifieke verklaring van maart 2016.

Het CGVS acht het vreemd dat verzoekende partij dit niet aankaartte want dit moet toch ook besproken zijn geweest.

Het gaat over een periode van jaren geleden, waarbij verzoekende partij zaken kan vergeten zijn. Het is nu immers 2022. Zijn geheugen is geen opslagplaats.

Daarnaast kan het evengoed zijn dat hij op die vergadering of vergaderingen niet aanwezig was of kon zijn of dat deze niet besproken zijn op de vergadering van een andere regio.

Het CGVS gaat hieraan volledig voorbij.

De motivatie kan dan ook niet worden weerhouden.

Het CGVS vindt enkele protesten waaraan verzoekende partij heeft deelgenomen niet terug in de media of in de mensenrechtenrapporten en trekt daardoor de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekende partij in twijfel.

Het CGVS geeft het zelf al aan. Doorgaans wordt er weldegelijk bericht maar dit is dus niet steeds het geval.

Het kan verzoekende partij niet kwalijk worden genomen indien over bepaalde protesten waaraan hij heeft deelgenomen aldus niet degelijk werd bericht.

Twijfel dient in het voordeel van verzoekende partij te spelen.

Het CGVS neemt het verzoekende partij kwalijk dat hij de juiste data niet kan herinneren met betrekking tot de arrestatie en vrijlating van hun leider Nnamdi Kanu wie werd gearresteerd in 2015 en vrijgelaten in 2017.

Opnieuw heeft het CGVS geen oog voor de menselijke situatie en voor de grenzen van het menselijk brein die bij eenieder anders kunnen zijn.

Het gaat hier bovendien over gebeurtenissen van jaren geleden in een stresssituatie voor verzoekende partij en dat er dan een mogelijk verwarring ontstaat is begrijpelijk.

Uiteindelijk heeft verzoekende partij bovendien spontaan de juiste jaren opgegeven en heeft hij zelfs verduidelijkt dat er 2 jaren tussen de arrestatie en de vrijlating.

Er is dan ook geen reden om te twijfelen achter de verklaringen van verzoekende partij.

Het CGVS geeft een hele uitleg over MASSOB, een andere organisatie dan IPOB en neemt het verzoekende partij kwalijk dat hij over al deze zaken onwetend is.

Verzoekende partij kende echter MASSOB wel en heeft hieromtrent ook verklaringen afgelegd die niet tegenstrijdig zijn met hetgeen het CGVS aankaart, doch slechts beperktere informatie was, wat ook aannemelijk is, gezien verzoekende partij niet bij deze organisatie was aangesloten.

Opnieuw zoekt het CGVS te veel achter de verklaringen van verzoekende partij.

2.2.4. Wat betreft het ontstaan van IPOB en de start van het lidmaatschap van IPOB van verzoekende partij en zijn vader

Het CGVS is van oordeel dat verzoekende partij wisselende verklaringen zou hebben afgelegd over het ontstaan van IPOB en over de start van zijn en zijn vaders lidmaatschap van IPOB.

Het CGVS hecht daardoor onterecht geen geloof aan de moord op zijn vader in 2016 omwille van de vrijheidssrijd noch aan de vrees om terug te keren omwille van het lidmaatschap van verzoekende partij en de moord op zijn vader.

Opnieuw heeft het CGVS geen oog voor de lange tijdspanne over de gebeurtenissen waarover de vragen worden gesteld en dat verzoekende partij het moeilijk kan hebben met de chronologie en het inschatten van de tijdspanne.

Uiteindelijk verklaart verzoekende partij wel dat MASSOB eerder was ontstaan dan IPOB, wat wel correct is.

Er wordt door het CGVS te weinig waarde gehecht aan de verklaringen die uiteindelijk wel correct zijn.

Het CGVS is dan ook onredelijk om enkel maar op zoek te gaan naar verklaringen die niet overeenkomen met de rapporten waarover het CGVS beschikt zonder oog te hebben voor de persoonlijke situatie van verzoekende partij.

De motivatie van het CGVS kan niet worden weerhouden.

2.2.5. Wat betreft vrees ten opzichte van de Fulani Herdsmen

Deze vrees van verzoekende partij is reëel.

Uit de informatie die het CGVS zelf aanbrengt blijkt immers dat de geweldsincidenten zich overal afspelen. Het feit dat de frequentie en het aantal slachtoffers in een bepaalde regio groter is, neemt niet weg dat in heel het land wel incidenten plaatsvinden en de vrees dan ook reëel is. Het kan immers alle inwoners treffen en dit wordt niet uitgesloten door het CGVS. Het CGVS kaart zelf aan dat het er een precare situatie is. De Fulani Herdsmen bestaan nog steeds en zijn nog steeds aanwezig en viseren mensen met een lbo etnie, zoals verzoekende partij. De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.

2.2.6. Subsidiaire bescherming - veiligheidssituatie

Verzoekende partij is van oordeel dat de veiligheidssituatie niet stabiel is en dat er in casu de subsidiaire bescherming toegekend moet worden.

Het CGVS verwijst naar rapporten die informatie bevatten van zelfs meer dan één jaar geleden, wat aldus geen recente rapporten zijn.

Het CGVS geeft zelf toe dat er in alle deelstaten geweld is, doch slechts in een bepaalde deelstaat iets meer dan in een andere.

Het is dan juist des te belangrijker dat de situatie op de voet wordt gevolgd en dat het CGVS zich baseert op de meest recente informatie, quod non.

Meer recente informatie wijst daarentegen op een situatie die niet stabiel is, een situatie met geweld en slachtoffers en deze situatie geeft aanleiding tot het toekennen van een beschermingsstatuut voor verzoekende partij.

Alle reizen naar IMO worden zelfs afgeraden door de Belgische instanties [URL] en dit omwille van het feit dat een onveilig regio is.

[...]

Veiligheidspersoneel van de staat heeft zelfs 14 genodigden op een huwelijksfeest gedood (artikel van 29.07.2022, [URL], geraadpleegd op 24.08.2022).

In augustus 2022 worden nog eens 7 personen gedood en vele andere zijn gewond geraakt ([URL], geraadpleegd op 24.08.2022).

De spanning loopt op want er wordt zelfs een politiekantoor aangevallen, politiemensen worden gedood en de voertuigen worden in brand gestoken in augustus 2022 ([URL], geraadpleegd op 24.08.2022).

Het laatste jaar zijn er voortdurende incidenten in de deelstaat Imo. Het geweld neemt toe en dit op volledig nationaal vlak zelfs. Oude conflicten komen opnieuw naar de horizon of nieuwe conflicten ontstaan. Duizenden zijn al gedood.

[...]

Het middel is dan ook gegrond."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker geen enkel begin van bewijs bijbrengt ter staving van zijn identiteit en evenmin een aannemelijke verklaring geeft voor het ontbreken ervan. Daarnaast brengt verzoeker inzake zijn voorgehouden reisweg evenmin documenten bij en legt hij incoherente verklaringen af.

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen (concreet) verweer tegen de motivering in de bestreden beslissing:

*“Betreffende **uw identiteitsdocumenten**, dienen doch volgende opmerkingen gemaakt te worden. U verklaarde tweemaal bij Dienst Vreemdelingenzaken dat u uw paspoort achterliet in Nigeria (DVZ-V, p. 10; bijlage identiteitsdocumenten). In tegenstelling, verklaart u op het CGVS dat uw paspoort werd gestolen in Libië (NPO, p. 19). Verder, verklaart u ook een identiteitskaart en rijbewijs te hebben (DVZ-V, p. 11; NPO, p. 19), maar ondanks uw beweringen op het CGVS dat u deze reeds toonde op DVZ (NPO, p. 19-20), blijkt dit niet het geval te zijn (DVZ-V, p. 10; ontvangstbewijs documenten).*

*Betreffende **uw reisweg**, kunnen ook volgende bemerkingen gemaakt worden. Voor DVZ, verklaarde u in Sabha (Libië) te zijn ontvoerd, maar voor het CGVS stelt u in Niger te zijn ontvoerd (NPO, p. 15). Verder waar u bij DVZ verklaarde één of twee weken in een carwash in Tripoli te hebben gewerkt om vervolgens verder te reizen (DVZV, p. 11-12), verklaart u op het CGVS dat u door uw ontvoerders in de carwash aan het werk werd gezet voor vier maanden om ‘uw schuld’ af te betalen (NPO, p. 15-16). Verder, waar u verklaart dat u in september 2018 van Italië naar Duitsland reisde (NPO, p. 17), kan worden opgemerkt dat dit tegenstrijdig is met de objectieve gegevens uit uw administratief dossier: een Eurodac-hit in Duitsland op 20/12/2017.”*

Voorstaande elementen inzake verzoekers identiteit en reisweg betreffen een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

5. In het verzoekschrift volhardt verzoeker in zijn vrees voor vervolging door de Nigeriaanse politie omwille van zijn IPOB-lidmaatschap. Hij herneemt dat zijn vader werd vermoord omwille van zijn IPOB-lidmaatschap.

Blijkens de motieven van de bestreden beslissing wordt echter geen geloof gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten ten gevolge van zijn vermeend IPOB-lidmaatschap of het IPOB-lidmaatschap van zijn vader.

Dienvolgens blijkt:

- verzoeker blijkt noch op de hoogte van, noch interesse te tonen in de actualiteit van zijn beweerd vrees ten gevolge van de gebeurtenissen in november 2016 bij terugkeer naar Nigeria, met name de schermutseling waarbij de politieagent verwond raakte en de moord op zijn vader;
- verzoeker legt weinig concrete en vage verklaringen af aangaande het incident met de politieagent, wat nochtans de aanleiding van zijn vertrek uitmaakt;
- verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over het adres van zijn moeder, de woonplaats van zijn zussen, zijn huwelijk/relatie met B.N. van 2009 tot 2016 en zijn professionele activiteiten;
- er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers vermeend IPOB-lidmaatschap, aangezien (i) verzoeker zijn activiteiten voor IPOB niet spontaan vermeld heeft wanneer werd gevraagd naar wat hij deed toen hij niet moest werken, (ii) verzoekers verklaringen aangaande de IPOB-vergaderingen tegenstrijdig en onaannemelijk zijn, (iii) de protesten die verzoeker zou hebben bijgewoond niet terug te vinden zijn in de media of mensenrechtenrapporten, terwijl doorgaans bericht wordt over soortgelijke manifestaties en incidenten, (iv) verzoeker slechts summier op de hoogte is van het wedervaren van de leider van IPOB, Nnamdi Kanu, (v) verzoeker onwetend is over andere organisaties die een onafhankelijk Biafra nastreven, (vi) verzoeker niet consistent, noch geloofwaardig kan situeren wanneer hij lid is geworden van IPOB, (vii) verzoeker wisselende verklaringen aflegt over het ontstaan van IPOB, en (viii) het lidmaatschap van verzoekers vader evenmin geloofwaardig is;
- aangezien het beweerd IPOB-lidmaatschap van verzoeker en zijn vader ongeloofwaardig is, kan evenmin worden aangenomen dat verzoekers vader in 2016 werd vermoord omwille van de vrijheidssrijd, noch dat verzoeker omwille van zijn eigen lidmaatschap en de moord op zijn vader niet kan terugkeren naar Nigeria;
- verzoeker legt bij de DVZ inconsistente verklaringen af over de dood van zijn vader (vermoord door de Fulani dan wel door de politie).

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel, mede gelet op wat volgt, geheel in gebreke blijft.

6. Wat betreft de actualiteit van zijn vrees stelt verzoeker in het verzoekschrift dat hij heeft verklaard wat hij zich herinnerde en dat hij niet weet wie wat heeft gedaan en wat er is gebeurd met de mensen die gevlucht zijn omdat hij niet in contact staat met hen.

Van een verzoeker om internationale bescherming kan wel degelijk worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de actualiteit en evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Actuele informatie is immers van primordiaal belang om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten. Verzoekers onwetendheid en zijn nalatigheid om zich te informeren - niettemin hij contact onderhoudt met familie en vrienden in Nigeria (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-15) - wijzen op een gebrek aan interesse en doen afbreuk aan de ernst van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

7. Inzake de vastgestelde incoherenties in verzoekers verklaringen over zijn contacten in Nigeria stelt verzoeker dat de vraag geen onderscheid maakte tussen 'het hebben van contacten', waaronder verzoeker mondelinge contacten en contacten over problemen heeft verstaan, en 'het hebben van contacten via facebook of via sociale media'.

Dergelijke uitleg komt echter voor als een loutere *post factum* nuancering die geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat verzoeker wisselende verklaringen aflegt over de contacten die hij met personen in Nigeria onderhoudt.

8. Wat betreft verzoekers tegenstrijdige verklaringen over zijn persoonlijke situatie bij de DVZ en het CGVS, treedt verzoeker de gezegden van zijn advocaat tijdens het persoonlijk bij inzake het feit dat er regelmatig fouten worden gemaakt bij de DVZ bij het noteren van de verklaringen. Hij bevestigt zijn verklaringen aangaande zijn persoonlijke situatie zoals afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Verzoeker kan niet volstaan met de – louter algemene – bewering dat er fouten gebeuren tijdens het interview bij de DVZ en de bevestiging van zijn verklaringen bij het CGVS om de in de bestreden beslissing vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden in zijn verklaringen aangaande zijn persoonlijke

situatie te verschonen. In navolging van verweerder dient opgemerkt dat het *in casu* niet gaat om een vergetelheid of onnauwkeurigheid bij de DVZ, maar om verschillende zaken die verzoeker bij de DVZ op geheel andere wijze vermeldde en waarover hij bovendien voor het CGVS ook geen eenduidige verklaringen aflegt.

De vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen over de woonplaatsen van zijn moeder en zussen, zijn huwelijk met B.N. en zijn beroep blijven overeind en doen wel degelijk afbreuk aan zijn algemene geloofwaardigheid.

9. Voorts stelt verzoeker het niet eens te zijn met de motiveringen in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn IPOB-lidmaatschap en zijn kennis over de organisatie.

Vooreerst legt verzoeker uit dat hij de vraag over zijn activiteiten naast het werk en de vragen over de frequentie van de vergaderingen anders geïnterpreteerd heeft dan hoe de *protection officer* ze bedoelde. Dergelijke *post factum* bewering kan de incoherenties in zijn verklaringen echter niet toedekken. Indien verzoeker daadwerkelijk lid was van IPOB en deelnam aan vergaderingen, dan is het redelijk te verwachten dat hij dit zou vermelden wanneer hem werd gevraagd naar zijn activiteiten naast het werk. Dat verzoeker spontaan aan hobby's dacht en niet aan zijn vermeende betrokkenheid bij de Biafra strijd, doet dan ook afbreuk aan zijn vermeend geëngageerd IPOB-lidmaatschap. Daarnaast is niet onredelijk om te verwachten dat verzoeker eenduidige verklaringen zou afleggen aangaande de frequentie van zijn deelname aan vergaderingen van IPOB.

Inzake verzoekers onwetendheid over de belangrijke tegenkanting ten opzichte van de Fulani Herdsmen vanuit IPOB in 2016 en zijn gebrekkige kennis over de leider van IPOB wijst verzoeker er daarnaast op dat deze gebeurtenissen van jaren geleden dateren en hekelt hij dat verweerder geen oog heeft voor 'de grenzen van het menselijk brein'. Deze uitleg kan verzoekers ontoereikende kennis echter niet verschonen. Van verzoeker - die naar eigen zeggen lid was bij IPOB, het land diende te ontvluchten omwille van zijn betrokkenheid bij het IPOB en wiens vader lid was bij IPOB - kan wel degelijk een meer gedetailleerde en diepgaande kennis omtrent IPOB worden verwacht, ook al betreft deze kennis feiten van enkele jaren geleden.

Blijkens de bestreden beslissing en de elementen in het administratief dossier is ook verzoekers kennis aangaande andere organisaties die een onafhankelijk Biafra nastreven, met name MASSOB en BZM, ondermaats. De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar zijn beperkte kennis over MASSOB kan geen afbreuk doen aan de terechte en pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dienaangaande.

Waar verzoeker in het verzoekschrift nog stelt dat hem niet kan worden kwalijk genomen dat er niet bericht werd in de media over de door hem genoemde protesten waaraan hij heeft deelgenomen, kan hieruit niet blijken dat deze protesten daadwerkelijk hebben plaatsgevonden, noch dat hij hieraan heeft deelgenomen. Er kan slechts worden vastgesteld dat de door verzoeker aangehaalde protesten niet in de media of mensenrechtenrapporten verschenen, terwijl doorgaans wel wordt bericht over soortgelijke manifestaties.

10. Wat betreft verzoekers tegenstrijdige verklaringen over het ontstaan van IPOB en de start van het IPOB-lidmaatschap van zijn vader en hemzelf, wijst verzoeker er (opnieuw) op dat deze gebeurtenissen lang geleden plaatsvonden en dat hij het moeilijk heeft met de chronologie.

Van verzoeker, die stelt zijn land te zijn ontvlucht ten gevolge van zijn betrokkenheid bij IPOB, kan wel degelijk worden verwacht dat hij doorleefde en eenduidige verklaringen zou kunnen afleggen over het begin van zijn IPOB-lidmaatschap en dat van zijn vader en het ontstaan van de organisatie.

In dit verband wordt samen met verweerder nog opgemerkt dat verzoeker ook over het incident waarbij zijn vader omkwam inconsistente verklaringen aflegde bij de DVZ. Verzoeker stelde initieel dat zijn vader gedood werd door de Fulani Herdsmen om even later te verklaren dat zijn vader werd doodgeschoten door de politie (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Verzoekers incoherente verklaringen aangaande de dood van zijn vader, die tot de kern van zijn asielrelaas behoort, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden asielmotieven.

11. Gelet op wat voorafgaat komt verzoeker in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit vormt echter bezwaarlijk een dienstig verweer tegen voormelde motieven van de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers vrees voor vervolging omwille van zijn betrokkenheid bij IBOP. Verzoeker slaagt er niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

12. Wat betreft verzoekers vrees ten opzichte van de Fulani Herdsmen betoogt hij dat uit de informatie die het CGVS zelf aanbrengt blijkt dat de geweldincidenten zich overal afspelen en alle inwoners kan treffen.

Verzoeker gaat echter uit van een verkeerde lezing van deze informatie. Er dient benadrukt dat nergens in de door verweerder gehanteerde informatie wordt geadviseerd om aan elke Nigeriaan een vorm van internationale bescherming te bieden ten gevolge van de conflicten met de Fulani Herdsmen. Verzoeker brengt bovendien geen enkel (concreet) element bij waaruit blijkt dat de door verweerder gehanteerde informatie incorrect is, noch dat verweerder hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

In navolging van verweerder wordt op basis van de door verweerder bijgebrachte informatie vastgesteld dat de ernst, omvang en impact van conflicten tussen de Fulani herders en sedentaire landbouwers regionaal verschilt en niet alle inwoners van de Middle Belt in gelijke mate treft. Bovendien komen deze conflicten nog in mindere mate voor ten zuiden van de regio Middle Belt, zoals Imo State, de staat waarvan verzoeker verklaarde afkomstig te zijn.

Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken.

Uit verzoekers verklaringen blijkt echter dat hij slechts eenmaal het slachtoffer zou zijn geweest van een aanval door de Fulani Herdsmen en dit in het jaar 2000. Verzoeker verklaarde bovendien uitdrukkelijk dat hij Nigeria niet is ontvlucht omwille van dit incident (*"Het incident dateert van 2000 jaar geleden, is dit een reden waarom u niet kan terugkeren vandaag?"*, *"Ik ben niet weggegaan omwille van de Fulani Herdsmen, maar omwille van de dood van mijn vader enz."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 37) en bevestigde dit wanneer de vraag hem nogmaals werd gesteld (*"Dus u vreest niet de Fulani Herdsmen, het is niet omwille van hen dat u niet kan terugkeren?"*, *"Nee, maar omwille van de politie en dat ze mijn vader doodde etc."*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 37). Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat hij persoonsgerichte vervolging dient te vrezen door de Fulani Herdsmen in geval van terugkeer naar Nigeria.

13. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde document (foto inzake de aanval in 2000) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

15. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare

informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Imo State geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Het geciteerde reisadvies is immers bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit de door verzoeker (via URL) bijgebrachte krantenartikelen kan voorts geenszins blijken dat de geweldincidenten waarvan sprake beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS